

el martell
PRESENTA

AH!
(JUDIT)

• LAIA ALSINA FERRER •

ESPECTACLE DE SALA · DURADA: 60 MINUTS
GÈNERE: TEATRE DE TEXT I TEATRE VISUAL
DISPOSICIÓ DEL PÚBLIC: ITALIANA
IDIOMA: CATALÀ

SINOPSIS

Ah! és una obra de creació col·lectiva. L'ha escrit una dona violada, algú que va perdre un ull per una pilota de goma, un llibri ofegat prop de Sicília, un treballador precari, Jara, Mandela i Puig Antich. L'ha escrit l'embarassada que no troba feina, el nen que ha mort a la Franja de Gaza, l'anarquista estigmatitzat pels mitjans, l'algerià que han tancat dins un CIE, la família que no arriba a final de mes. L'han escrit, també, Wilde i Lorca, les víctimes de pobresa energètica, les treballadores d'una maquiladora, l'anorèxica i la bulímica, els màrtirs de l'1 de maig.

Nosaltres, simplement, hem posat veu al seu crit.

FITXA ARTÍSTICA

Direcció i dramatúrgia
Laia Alsina Ferrer

Intèrprets
Cristina Arenas, Josep Sobrevals
i Martí Salvat

Ajudant de direcció
Gerard Nicasi

Disseny d'escenografia i vestuari
Carlota Masvidal i Jennifer Sotillo

Disseny d'il·luminació
Rubèn Taltavull

Tango
David Campassol i Eveline Audet

Producció executiva
Júlia Simó Puyo

L'ESPECTACLE

Ah! és un espectacle de petit/mitjà format estrenat el 2017 a la Sala Atrium. Es tracta d'un espectacle que combina un text rapsòdic fragmentat (particip del teatre document), amb una escenificació no realista amb elements propis de la dansa contemporània i el teatre físic-visual, així com amb altres elements d'inspiració brossiana. Tot plegat per tal de desenvolupar un cop de puny poètic que procura travessar la història i intenta mantenir atrapat l'espectador tot posant en entredit els límits del concepte "violència", un concepte amb una definició essencialment política, articulada segons els interessos del poder hegemònic de cada moment.

L'espectacle, lluny de buscar l'espectacularitat escènica, persegueix una essencialització del fet teatral, centrant tota l'escenificació en l'art de l'intèrpret. A més, no concebem el fet artístic com una experimentació únicament estètica ni el teatre com un mitjà per entretenir l'espectador. Per nosaltres el teatre és una art amb una triple vessant: ètica, estètica i política.

EL TEXT I L'ESCENIFICACIÓ

Ah! és un text de Laia Alsina Ferrer. Es tracta d'un text rapsòdic d'estructura èpica, fragmentat en vint-i-un quadres aparentment inconnexos, però que, en el fons, estan perfectament trenats. I és que darrera d'aquests quadres s'hi insinuen tres possibles tipus de violència exercits tots ells des del sistema i a través dels poders hegemònics: són la repressió, l'explotació i l'heteropatriarcat. D'aquesta manera, cadascun dels quadres s'articula com una petita mostra -històrica o contemporània- d'algun d'aquests tres tipus de violència. Una mostra que ens recorda, al seu torn, els anys que les víctimes d'aquestes violències (el dissident, l'explotat i la dona) hem aguantat callats.

És per aquest motiu que, entrellaçant els quadres (aquestes mostres de submissió silenciosa a la violència del sistema) s'hi troben un seguit de píndoles poètiques d'inspiració brossiana, que no són més que materialitzacions irreverents del crit ofegat dels oprimits davant la violència entomada. Succeeix, però -a l'espectacle i també a la història- que arriba un moment en què la víctima es cansa del seu paper de víctima i decideix cridar. I amb aquest crit esdevé protagonista, aconseguix alliberar-se i respon, finalment, a la violència impune que ha patit durant anys.

Ah! és, en conclusió, un text que ens parla sobre la violència i que qüestiona els límits i la definició d'aquest mateix concepte. Però, més enllà de parlar sobre la violència, també intenta que l'espectador l'experimenti en carn pròpia.

És per aquest motiu que, combinant narració, diàlegs, cançons i poesia de forma desacomplexada i barrejant sense cap mania diferents espais i temporalitats aconseguix un relat que travessa la història i en què la ficció no existeix. I és que Ah! no és res més que un text pensat per ser dit per uns actors a sobre d'un escenari. No hi ha il·lusionisme possible.

Podríem dir que Ah! és un espectacle de text muntat com un espectacle de gest. I és que, si bé és innegable que el text ocupa un paper central en la nostra escenificació, la gestualitat dels intèrprets li disputa clarament l'hegemonia. I és que, bevent d'influències com DV8, Philippe Decouflé o Pina Bausch, els cossos dels actors es desenvolupen al llindar de la poesia i la dansa, elaborant un discurs propi que a vegades realça certs aspectes

del text, però que d'altres hi va absolutament a la contra. D'aquesta manera, en la confluència de cos i paraula, es creen les més diverses figures retòriques, des de la metàfora a la metonímia, passant per la sinestèsia, el quiasme o fins i tot l'oxímoron. Cadascun dels vint-i-un quadres, a més, funciona de forma autònoma i aïllada, instal·lant un mecanisme visual o gestual que neix i mor en uns pocs minuts. No cal que res perdi ni res es justifiqui, perquè és precisament mitjançant la sorpresa i el desconcert que s'intenta provocar una recepció violenta en

Així, mentre que en un quadre s'utilitza l'acció de saltar a corda per explicar l'essència d'una feina precària en una cadena de restaurants de menjar ràpid, en un altre es fa ús d'un tango per parlar d'una dona submissa al seu marit,

i en un altre s'aixeca un pilar de dos per mostrar la complexa relació entre els sindicats i la classe política. Tot plegat es justifica, únicament, si té sentit per si mateix i si és capaç de dotar el text d'una profunditat major. I si participa, en definitiva, de la voluntat global del registre interpretatiu proposat: afusellar el realisme per a instal·lar una gestualitat poètica que persegueix, al cap i a la fi, una realitat més essencial.

La proposta escenogràfica que encapsula el moviment dels intèrprets es basa, sobretot, en els conceptes d'asfíxia, incomoditat i buit. L'espai és gris, fred, depurat i sense artificis. Es tracta d'un plàstic immens col·locat sobre l'escenari amb cap altra voluntat que la de contenir els actors. I és que a l'escenari mai no hi ha il·lusió; hi ha només teatre. L'escehografia és, doncs, volgutament funcional però estilitzada. I propicia una àgil configuració d'espais simultanis i mòbils que permet crear imatges visuals d'una gran potència.

L'aposta pels materials industrials i per una paleta de colors de tons rebaixats – sobretot a nivell de vestuari – ajuda a la concepció d'un tot a nivell estètic. L'home i el mimetisme amb l'espai. La dona, més fràgil, com despullada al bell mig de l'escenari.

La il·luminació d'Ah! és una il·luminació de contrastos. Entra a escena de manera tènue, directa, puntual, violenta, freda i sense color. És la longitud d'ona que demana el text. Tènue per acompanyar el primer monòleg. Directa a ritme de tambors, com de batecs del cor, compassant peus, boques, mans i gestos en aquells fragments que són com fotogrames. Puntual com la concentració en la pupilla que ho encén tot. Violenta en la direcció, en l'ombra, en la impossibilitat dels intèrprets d'escapar de la llum, en la impossibilitat del fosc. Freda per discurs, per la verdor inconcreta, pel to agre de tot l'espectacle. Sense color per la impossibilitat del crit.

L'ús dels objectes contribueix, per la seva banda, a dotar l'espectacle d'un fil conductor unificador. Aquests objectes, sempre diferents entre ells però participants del mateix univers poètic, són protagonistes de gran quantitat de quadres i acaben esdevenint gairebé un leitmotiv per a l'espectador. Cap d'aquests objectes (uns ous, uns llibres, uns insecticides, una corda de saltar, un plàtan, un radiocasset, una corbata, etc), però, mai no s'utilitza de forma quotidiana o realista, sinó que, adquirint un clar valor simbòlic, doten l'espectacle d'una nou pla de significació, que dialoga i es contraposa amb els que conformen el text i el gest.

LA COMPAÑÍA

El martell és una companyia fundada el 2014 amb l'objectiu de constituir un equip artístic estable amb el qual emprendre la producció successiva d'espectacles de caire polític i sempre vinculats a la societat del nostre temps. Actualment, la companyia està integrada per un elenc de tres actors –Cristina Arenas, Martí Salvat i Josep Sobrevals-, una directora i dramaturga –Laia Alsina Ferrer-, una escenògrafa i figurinista –Carlota Masvidal-, un il·luminador –Rubèn Taltavull- i una productora executiva –Júlia Slmó Puyo. Amb aquest equip hem estrenat tres espectacles: “Y-X (o La fidelitat dels cignes negres)”, el 2016 a la Sala Atrium de Barcelona i el 2017 a La Seca-Espai Brossa; “Ah! (Judit)”, el 2017 també a la Sala Atrium de Barcelona; i “El mar no cap dins d'una capsa de sabates”, el 2018 al Teatre Tantarantana. Actualment, la companyia forma part del Cicló, Cicle de Companyies Independents del Teatre Tantarantana.

Dos elements fonamentals ens defineixen com a companyia: El primer consisteix en el desenvolupament d'espectacles d'un marcat caràcter polític que sempre intenten posar entredit les estructures de dominació pròpies del poder hegemònic del moment. En aquest sentit, no ens decantem per un teatre d'oci, sinó per un teatre que pretén esdevenir necessari. El segon és la utilització d'un llenguatge propi que dóna a cos i paraula un mateix nivell de protagonisme. En relació amb aquest punt, sovint ens hem negat a triar entre teatre de text i teatre físic, trobant, en la col·lisió entre aquests dos llenguatges, el nostre espai de creació genuïna, on la contradicció i allò fronterer esdevenen els nostres principals motors creatius.

LA COMPANYIA

· EQUIP ·

LAIA ALSINA FERRER

DIRECTORA I DRAMATURGA

Estudia Direcció i dramaturgia a l'Institut del Teatre (2018) i anteriorment es forma com a actriu cursant primer cicle d'Interpretació al mateix Institut (2009-2011) i graduant-se a l'Escola d'Actor d'El Timbal Estudis Escènics (2006-2008), on també realitza el màster L'actor cinematogràfic (2009). El 2014, funda la companyia de teatre polític El martell, que actualment forma part d'El Cicló del Teatre Tantarantana. Per la companyia El martell escriu i dirigeix "El mar no cap dins d'una capsa de sabates", estrenat el 2018 al Teatre Tantarantana; "Y-X (o La fidelitat dels cignes negres)", el 2016 a la Sala Atrium de Barcelona, reestrenat el 2017 a La Seca-Espai Brossa i segon premi de la Beca DespertaLab 2016; "Ah! (Judit)", estrenat també a la Sala Atrium el 2017 i publicat dins la col·lecció Off Cartell de l'Editorial Rema; i "Z", publicat per l'Editorial Rema el 2015 i finalista del XXXIXè Premi Born de Teatre 2014. Però més enllà de la seva activitat dins la companyia, l'any 2018, estrena el text breu "Aigua" – també publicat per l'editorial Rema- a la Casa de la Maldita Vanidad de Bogotá; el 2017 guanya el Torneig de Dramaturgia del Festival Temporada Alta amb el text "A l'altre barri" que s'estrena –també com a lectura dramatitzada- a la sala Timbre 4 de Buenos Aires i que actualment es troba en procés de publicació per la universitat d'aquesta ciutat; realitza la coordinació escènica d'"Això és un drama" al Teatre Romea; el 2014, participa com a dramaturga a la permorfance "Escríbeme (caligrafías clandestinas)" (H. Tornero), coproduïda per Faro Luciole i Tantarantana Teatre; i, el 2013, com a assistent de direcció en pràctiques a "Terra de Ningú" (H. Pinter), dirigit per Xavier Albertí al TNC. Finalment, destaca el seu guardó, als Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2010, pel seu conte "Matí", publicat posteriorment per l'editorial Cossetània. Actualment, d'altra banda, forma part de la plataforma d'autors Contexto Teatral.

CRISTINA ARENAS

ACTRIU

Es llicencia en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (2009-2013). Com a actriu de teatre l'hem vist recentment a "Infaust", el 2018 al Teatre Akdèmia amb la companyia Projecte Ingenu; "Estimada Maria Aurèlia", també el 2018 als Premis Literaris Ciutat de Tarragona; "Paraules d'amor" (J. Ollé), altre cop el 2018 al Teatre La Gleba i el 2015 a La Seca-Espai Brossa; "El mar no cap dins d'una capsa de sabates" (L. Alsina Ferrer), el mateix 2018 al Teatre Tantarantana amb la companyia El martell; "Utopia" (P. Masaló), estrenat el 2017 a la Sala Hiroshima com a espectacle guanyador del Premi Adrià Gual; "Y-X (o La fidelitat dels cignes negres)" (L. Alsina Ferrer), el mateix 2017 a La Seca-Espai Brossa, altre cop amb El martell; "Ah! (Judit)" (L. Alsina Ferrer), també el 2017 a la Sala Atrium, amb la mateixa companyia; "Niu" (M. Garcia-Coté), el 2016 al TNC; "Fusells" (B. Brecht), el mateix 2016 a l'Almeria Teatre; "A House is not a home" (adaptació de P. Masaló a partir d'Interior de M.Maeterlinck), durant la Fira Tàrrrega'15 amb la Companyia Ignífuga; "La norma de l'extinció" (adaptació de P. Masaló de Platònov d'A.Txèkhov), el 2014 al Festival Fringe de Madrid i en temporada al Maldà amb la mateixa companyia; "El cantador" (S. Pitarra), també el 2014 al TNC, formant part de la companyia ITNC dirigida per Xicu Masó; "Degustació", dirigit per Joan Ollé al Festival Temporada Alta 2013; "100 femmes" (À. Aymar), al Festival Grec'13; "WK", espectacle de microteatre de Grottesca Teatre; ; i "Cuques" (B. Bardagil), el 2012 a la Nau Ivanow. Finalment, ha participat en diverses lectures dramatitzades pels cursos de Pau Miró, Cristina Clemente, Esteve Soler i Helena Tornero a l'Obrador de la Sala Beckett (2012-2013).

MARTÍ SALVAT

ACTOR

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, segueix la seva formació amb cursos de teatre físic, arts performatives i teatre de vers.

En teatre l'hem vist recentment a InFaust i Yerma de Projecte Ingenu al Teatre Akadèmia; Vaig ser Pròsper i Romeu i Julieta de la mateixa companyia a la Seca-Espai Brossa; a El rei Lear dirigit per Lluís Pascual i a L'Onada, ambdues al Teatre Lliure de Barcelona; El mar no cap dins d'una capsa de sabates de la companyia de teatre polític El martell al Teatre Tantarantana; Ah (Judit) i YX (o la fidelitat dels cignes negres) de la mateixa companyia a la Sala Atrium; Redalitz (Festival Grec'13-Sala Beckett); a l'espectacle juvenil Els guapos són els rars, estrenat al Teatre Gaudí; i a El vídeo no el veurà ningú de Martin Crimp, muntatge dirigit per Carme Portaceli (Festival Grec'12-CDN). En la seva carrera també destaquen tres espectacles de teatre de carrer: La ira dels peixos, muntatge inaugural de FiraTàrrrega'14, coproduït amb la companyia de teatre de carrer xilena "La patriótico interesante"; i Manifesta (FiraTàrrrega'16) i Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas (espectacle guanyador del III Certamen Internacional Almagro Off i del Premis Max 2015 a millor adaptació teatral) ambdós espectacles de la cia. Obskené. A més a més firma la co-direcció d'Incert, muntatge de circ guanyador dels premis Zirkòlika 2014 en les categories de millor espectacle de circ i millor direcció.

JOSEP SOBREVALS

ACTOR

Es llicencia en interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona (2006-2010), però completa la seva formació amb diversos cursos entre els quals destaquen els impartits per Lluís Pasqual o Oriol Broggi i l'entrenament actoral que realitza a l'Estudi per a l'Actor Laura Jou (2014-2016). D'altra banda, també realitza el Grau Mitjà al Conservatori de Música de Sabadell (1998-2003) i estudia guitarra flamenca a l'Estudi Eduard Orriols (2011-2016). Com a actor de teatre l'hem vist a "Sopa de pollastre amb ordi" (A. Wesker), el 2018 a la Biblioteca de Catalunya amb La Perla 29; "La desaparició de Wendy" (J.M. Benet i Jornet), el 2017 a la Sala Beckett, amb la mateixa companyia; "Aniversari" (J. Casero), el mateix 2017 a l'Escena Nacional Andorra; "Y-X" (o La fidelitat dels cignes negres) (L. Alsina Ferrer), el 2017 a La Seca-Espai Brossa i el 2016 a la Sala Atrium de Barcelona amb la companyia El martell; "Ah! (Judith)", també el 2017 a la Sala Atrium amb la mateixa companyia; "Mars Joan" (R. Esquiús), el 2016 al Teatre Tantarantana amb la Companyia Dara; "Bailong" (A. Roca), el 2015 a la Sala Atrium; "El rei Lear" (W. Shakespeare), dirigit per Lluís Pasqual el mateix 2015 al Teatre Lliure; "Nit de reis" (W. Shakespeare), el 2014 a la Biblioteca de Catalunya; "El cantador" (S. Pitarrà), dirigit per Xicu Masó també el 2014 al TNC; "Ensinistrarem els nostres fills" (M. Artigau), el 2013 al Teatre Lliure; "Litus" (M. Buchaca), el 2012 a la Sala Flyhard i al Teatre Lliure; "El mercader de Venècia" (W. Shakespeare), dirigit per Rafel Duran el mateix 2012 al TNC; "Julieta & Romeo" (W. Shakespeare), dirigit per Marc Martínez el 2011 al Teatro Español de Madrid; "A una nena nua llepa-li la pell, llepa-li la pell a una nena nua" (M. Artigau), el 2010 al Teatre Lliure; "Kurva", de La Reial Companyia de Teatre, al Brighton Festival i a FiraTàrrrega'09; i "La gran nit de Lurdes C" (J.M. Miró i C. Clemente); estrenat el 2008 al Versus Teatre. Pel que fa a l'àmbit audiovisual participa a El cor de la ciutat (2007 i 2009, TV3), Infidels (2009, TV3), Ventdelplà (2009, TV3), Pop Ràpid (2011, TV3) i Volveremos! (2011, TV3.)

CARLOTA MASVIDAL

ESCENÓGRAFA

Es escenógrafa y gestora cultural. Se gradua en Arte Dramático especialidad Escenografía en el Institut del Teatre de Barcelona (2013) y cursa el Máster Oficial en Gestión Cultural de la Universidad de Barcelona (2013-2015). Combinando las facetas de escenógrafa y figurinista, ha participado recientemente en El mar no cabe dentro de una caja de zapatos (L. Alsina Ferrer), estrenado el 2018 en el Teatre Tantarantana, Y-X (o la fidelidad de los cisnes negros) (L. Alsina Ferrer) y Ah! (Judith), en 2016 en la Sala Atrium con la compañía El martell, de la cual es miembro fundadora; Z (L. Alsina Ferrer), el 2014 a Can Gassol de Mataró con la misma compañía. Como figurinista participa en Denarius World, de la compañía Puntmoc el 2017 estrenado en la Mostra de Teatre infantil i Juvenil d'Igualada; Potser (basado en Yes, peut-être, de M. Duras), el 2015 en la Nau Ivanow (Barcelona); Tot Mozart (M. Manyoses), con la Òpera de cambra de Sant Cugat, el 2014 en el Festival Nits de música al claustre; y la Bella Helena (J. Offenbach), el 2011 en el mismo festival. Como escenógrafa participa, a su vez, a Ni piu al bosc, de la Companyia Terranegra, el 2015 en el Teatre Ateneu de Celrà; Constel·lacions (N. Pane), el 2013 en el Teatre Akadèmia; The Canterbury Tales, de la compañía inglesa Tacit Theatre, estrenado en 2012 a The Southwark Playhouse de Londres. En la faceta de gestora cultural, assume la producció executiva de la II Temporada d'Òpera de Cambra de Barcelona (2016) y es Coordinadora de proyectos en el Teatre de Sarrià durante las temporadas 15-16 y 16-17. Actualmente, forma parte del equipo estable de producció y da soporte a la distribució de la Cia. Mar Gómez de danza-teatro.

JÚLIA SIMO PUYO

PRODUCTORA EJECUTIVA

Estudia Comunicación Audiovisual en la Universidad Ramon Llull (2008-2012) y en Historia del Arte en la UNED (2.013-2017). Completa su formación con un Postgrado en Producción cinematográfica en la Universidad de Palermo, Buenos aires (2013). Desde el 2014 y hasta la actualidad, ha trabajado como productora freelance en Barcelona en la productora teatral Velvet Events Sl, en el Festival Grec de Barcelona, en el colectivo teatral Q-arts, la agencia Comedia Comunicación, la productora Montuno y en la Sala Muntaner. Como productora teatral, ha asumido la producción ejecutiva de "El mar no cap dins d'una capsa de sabates" (L. Alsina Ferrer), estrenado en 2018 en el Teatro Tantarantana, de "Ah! (Judith)" (L. Alsina Ferrer) en 2016 en la Sala Atrium con la compañía El Martell de la que es miembro integrante. Anteriormente, en el año 2013, viaja a Buenos aires donde trabaja en plantilla a la productora Zoom in Contenidos SA. donde produce los micro-documentales Los números Hablan (zoom in y televisión Publica argentina -canal Encuentro) y el programa Mundo leo, de retransmisión semanal en el canal Depor- tv (TVP). También en 2013 y durante su estancia en Argentina, comienza a trabajar en la producción de Somos Fútbol, trece documentales de temática futbolística. Actualmente es programadora del Teatro la Gleva y productora teatral y audiovisual en el estudio Bárbara Granados y la productora Amici Miei Produccions.

RUBÈN TALTAVULL

DISEÑADOR DE ILUMINACIÓN

Se gradua como técnico superior en imagen en ITES Barcelona en 2002. Como jefe técnico, recientemente ha coordinado diferentes espectáculos de la compañía T de teatro como Premios y castigos (c. Zorzoli), en 2015 en el Teatre Lliure; su versión en castellan el 2016 en el Teatro Abadía; Els veïns de dalt (c. Gay), también el 2015 en el Teatre Romea; su versión en castellano, Los vecinos de arriba, el 2016 en el Teatro La Latina de Madrid y en gira por Espanya; Dones com jo (P. Miró), el mismo 2015; o Nelly Blue, estrenado en 2011. Pero más allá de ésta compañía, también res jefe técnico en Primer amor (S. Beckett), estrenado el 2014 en la Villarroel; 30/40 Livingstone (S. López i J. Picó), el mismo 2014; y L'any del pensament màgic (J. Didion), durante el 2009. Como técnico de iluminación, ha participado en diferentes espectáculos como Non Solum (S. López i J. Picó), estrenado el 2013; Delicades (A. Sanzol), el 2012 con la companyia T de teatro; Un tramvia llamado deseo (T. Williams), dirigido per Mario Gas el 2011 en el Teatre Tívoli; Escenes d'un matrimoni (I. Bergman), el mismo 2011 en el Teatro Nacional de Catalunya; Èric i l'exèrcit del Fènix (V. alexandre), estrenado el 2007; y Una maleta, dues maletes tres maletes (C. Maginer), en 2007. Finalmente, ha diseñado las luces de múltiples montajes como El mar no hi cap dins d'una capsa de sabates (L. Alsina Ferrer), estrenado en 2018 en el Teatre Tantarantana, Ah! (Judith) (L. Alsina Ferrer), el 2017 a la Sala Atrium, con la compañía El martell, de la cual es miembro integrante; Y-X (o la fidelitat dels cignes negres) (L. Alsina Ferrer), el 2016 en la Sala Atrium con la misma compañía; La gavina (A. Txèkhov), el 2015 en el Teatre Akadèmia; Solo (A. Strindberg), el mismo 2015 y también en el Teatre Akadèmia; Infecte (A. Ramos), el 2014 en Versus teatre; Flames a la fosca (T. Vilardell), en el Festival Grec'13; Oceà (A. Baricco), en 2013 en Versus Teatre; Burundanga (J. Galceran), el 2012 en la Villarroel; Un home amb ulleres de pasta (J. Casanovas), el 2010 en la Sala Flyhard; Els malvats (B. Perelló), el 2009 en Versus Teatre.

MATERIAL AUDIOVISUAL

Vídeo completo:

<https://www.youtube.com/watch?v=pTKGXp6aOwg&feature=youtu.be>

Tráilers:

<https://www.youtube.com/watch?v=Xu8Vowym9Bs&feature=youtu.be>

<https://www.facebook.com/ciaelmartell/videos/1919729861589740/>

<https://www.facebook.com/ciaelmartell/videos/1917871255108934/>

<https://www.facebook.com/ciaelmartell/videos/1916354718593921/>

<https://www.facebook.com/ciaelmartell/videos/1913984442164282/>

<https://www.facebook.com/ciaelmartell/videos/1925250004371059/>

CONTACTO

MANAGER DE LA CIA

Júlia Simó Puyo
(+34) 619 829 602
julia.simo.puyo@gmail.com

CIA EL MARTELL

elmartellteatre@gmail.com

@ciaelmartell

/ciaelmartell

/ciaelmartell